

РЕШЕНИЕ

№ 1921

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10988** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 11019 от 05.12.2022 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/ от „СМ ЛИФТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № 4057/31.10.2022 г. по НАХД № 9708/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 3-и състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № НП-177/21.05.2021г., издадено от Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на касатора за извършено нарушение на §12, ал.2 от ПЗР на Наредбата с ПМС № 62/17.03.2014г. за изменение и допълнение, вр. чл.39, ал.2 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори е наложена имуществена санкция от 500 лева по чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, като имуществената санкция е намалена на 200 лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е постановено при неправилно приложение на материалния закон и процесуалния закон. Касаторът твърди, че при постановяване на решението, районният съд не е взел предвид установеното по делото, а именно, че между живущите на адрес [населено място], блок № 6, вход единствен, [улица] са налице дългогодишни спорове за това кой всъщност е домоуправител на етажната собственост и не се обсъдени представените от „Вход

мениджър“ ЕООД доказателства, както и дали представения Договор за абонаментно обслужване на асансьорни уредби от 28.08.2020 г. е влязъл в сила и е породил действие между страните. Излагат се твърдения, че не е доказано авторството на нарушението и се изтъква, че в случая наказанието е следвало да бъде наложено на управителя или председателя на управителния съвет на етажната собственост. Моли съда за отмяна на оспорения съдебен акт и на процесното НП. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът – „СМ ЛИФТ“ ООД, редовно призован, се представлява от адв. Ц., който поддържа касационната жалба и представя списък на разноските.

Ответникът – Председателят на ДАМНТ, редовно призован, се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди оспореното съдебно решение. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на претендирания от касатора адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

При извършена проверка на 23.02.2021г. – внезапен технически преглед на електрически асансьор с рег. № 700 АС14027, монтиран в жилищна сграда - блок № 6, вх. единствен на [улица] [населено място] на осн. чл. 24, ал. 1, т. 7, вр. чл.24, ал.6, т. 4 от Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори /Наредбата/, който се поддържа от дружеството, съгласно сключен писмен договор за сервизно обслужване и ремонт на 28.08.2020г., в присъствието на В. Н. - представил на етажната собственост и Д. Д. - асансьорен техник в дружеството, при която е установено, че асансьора като съоръжение с повишена опасност няма монтирано аварийно алармено устройство за провеждане на двустранен разговор между кабината на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване, а съобразно изискванията на осн.§12, ал.2 от ПР на ПМС №62/17.03.2014г. за изменение и допълнение на Наредбата, след изтичане на предвидения срок по ал.1- до 31.12.2016г., ползвателят и лицето, което поддържа асансьора са длъжни да спрат неговата експлоатация и да уведомят съответния РО на ГД ИДТН, който в случая е РО „3. Централна България“, при извършената проверка в електронната деловодна система на ДАМТН, не е открито такова уведомление на датата към 23.02.2021 г., при което дружеството на датата на проверката е допуснало експлоатацията на асансьора, без монтирано аварийно алармено устройство за провеждане на двустранен разговор между кабината

на асансьора и лицето, извършващо аварийно обслужване и не е уведомило съответния РО на ГД ИДТН или РОГДИДТН-ЗЦБ - нарушение на §12, ал.2 от ПР на ПМС № 62/17.03.2014г. за изменение и допълнение на Наредба за безопасната експлоатация и техническия надзор на асансьори, вр. чл.39, ал.2 от Наредбата. НП е издадено въз основа на АУАН № АУАН-73/08.03.2021 г.

СРС е приел, че АУАН и НП са издадени при липса на съществени процесуални нарушения - отговарят по форма и съдържание на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежни органи в рамките на техните правомощия, а извършването на нарушението и неговото авторство са безспорно доказани. Първоинстанционният съд е приел още, че наложената санкция следва да бъде намалена до законоустановения с разпоредбата на чл. 55, ал. 2 от ЗТИП минимум, доколкото в този размер същата би изпълнила целите на наказанието.

Решението на районния съд е правилно.

Първоинстанционният съд е изяснил изложената по-горе фактическа обстановка след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право.

Споделят се правните изводи на районния съд за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при ангажиране на административнонаказателна отговорност на санкционираното лице, представляващи самостоятелно основание за неговата отмяна, поради което същите не следва да бъдат повтаряни, а по силата на чл. 221, ал. 2 от АПК, приложима на осн. чл. 63а от ЗАНН, настоящата инстанция препраща към тях. Правилни са и изводите за доказаност на извършеното нарушение и неговото авторство.

Неоснователно е оплакването в касационната жалба, че договорът от 28.08.2020 г. не е влязъл в сила, защото с последващ анекс е уговорено, че той влиза в сила след изпълнение на изискванията на чл. 39 от НБЕТНА, конкретно за монтиране на уредба за разговори в аварийна ситуация. Срокът за изпълнение на това изискване е изтекъл към датата на сключване на договора и дружеството, което е било ангажирано с поддръжката на асансьора е били наясно с това обстоятелство към момента на сключване на договора. Към този момент за него е възникнало задължение не само да спре съоръжението, което е изпълнено, но и да уведоми съответния регионален отдел на ГД ИДТН, за което по делото е безспорно установено, че не е изпълнено. Последващият анекс не променя изискването към 28.08.2020г., датата на сключване на договора и констатиране на неизпълнение на чл. 39 от НБЕТНА да се уведоми съответния регионален отдел на ГД ИДТН. Задължението е по §12, ал. 2 от ПР на НБЕТНА, съгласно която разпоредба, лицето, което поддържа асансьора и ползвателя са длъжни незабавно да уведомят съответния регионален отдел на ГД ИДТН, когато не са изпълнени мерките по глава пета от НБЕТНА, след изтичане на сроковете по ал. 1. На дата 28.08.2020 г., когато е сключен договора и преди анекса, за „СМ ЛИФТ“ ООД като дружество, осъществяващо поддръжката на асансьора е възникнало задължение по §12, ал. 2 от ПР на НБЕТНА да уведоми съответния регионален отдел на ГД ИДТН, което не е изпълнено.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него

неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4057 от 31.10.2022 г. по НАХД № 9708/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-и състав.

ОСЪЖДА „СМ ЛИФТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.